

53
Kaksi Historiallista

S i r t t ä,

Ensimmäinen.

Oxi Linna oli Idäisel Maal, 20.

Toinen.

Kiitet ole minun Herran, 20.

Basasa,
Brändätty C. A. Londicerildä, 1821.

Ensimmäinen.

Ur Etina oli Idätsäl maal, Se ole niin
kaunist ylös raket, Hoptia Kullall, Kal-
lil Kullal, ja kallil Kiwil ylös muurat.

2. Siel sisäl oli yri nuori Försti, fangit juur
hengen jälken, Wijskymmend silda, Maan al-
la, juur maan alla Matoin ja larmetten kessel.

3. Hänen Isän Rosin borist, Sen Tornir
tygö tuli, Ach minun Poikan, Rakas Poikan,
Bot minun Poikan, kuins olet fangittu kowin.

4. Ach minun Isän, rakas Isän, Fangiures
olen kowas, Wijskymmend' silda, Maan alla,
Juur maan alla, Watwas ja ahdistures.

5. Isä minun Kuningan eteen, Pangeis här-
polwillens maahan, Armollinen minun Her-
ran, Kuule kerran, Kuule kerran Mist poikan
on fangittu kowin.

6. Sanon sinul sanon totta, Mun tyttären
händä tabto, Waan ei se ole niin: Sill här
on kijn Tornis pmtäs sijn, Jost pitä hänen
mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran, Paske se fangit
tiral, Wijskymmend tuhät, Kulda penningit,
Kulda venningit, Annan weren Bisaran edest.

8. Ei auta Kulda penningit, Kuoleman hä-
nen kummingin pitä, Hänen Kaulasans on
Kulda Käädnyt, Kulda Käädnyt, Sentähden
hänen kuoleman pitä.

9. Jos kaulas on Kulda käädyt, Et hän niit warastanut. Waan yri Neitsykäinen on andanut, Ja lahjoittanut, Rihlan ja rakkouden merkit.

10. Kuin Neitsy sen kuult ja ymmärsi, Ett Fangi mistattaman piti, Lähet silkins lehuwaisen, juur punaisen, Hänen hengens lähtemisen merkit.

11. Breiwin kirjot tässä tawal, Ennen kuins henges annat, Kats ensist ymbäris Matlman juur awarald, Kats ylös myös Linnan päälle.

12. Kuin sinä nukut, Niin minä hukun, Tehkä tai liito yhten, Linnan sytytän, waltian wiritän, Näin erittäin, Yhdest täst mallinast.

13. Sielun Isä Jumal korjattou, Takwan Waldakundan, koston andakon Jumal ylhäid, Joka ei meitä saldin yhten.

14. Sit otettiin Fangat ulos Tornist, Annettiin hänen Sakramenti, Hän huuti Christuren Ylös taiwallinen, Nyt pitä minun tuoleman.

15. Sit hän wletiu ledon päälle, Hänen pttä astuman Trapui, Silloin hän Mestari rukouli ja aneli Et wiel wäähä aika elä satuin.

16. Mestari sanot: ei nyt enä, Sinä tahdot minun nyt pettä, Anna tänne sinun silkis, Ja kartekis, Jol filmäs sidouli kiini.

17. Älä sido wiel filmäni, An Matlma lerta katson, En ilänäns enä minä enä, Tain erän peräst Kaunil filmillän matlma katset.

18. Hä.

18. Hänen Jsäns seisot Redon pääl, ja itki
katterast kolla, Rakas Poikan, Ach minun
poikan, Bot minun Poikan, Sun kuolemas
tahdon kosta.

19. Ach minun Jsän, Rakas Jsän, Älä
täta kuolemata kosta, Wiatoina kuolla wa-
hingori ja murhori, Wiatoina kuolla tahdon.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng Matlman
kament, Waan minä suren min Neitsykät-
stän, Jhanattsan, kuin katterast sure perän.

21. Tai nuori Försti hajotti Silkins: Piehu-
man tulen wäken, Se ole Merkki Neitsyel,
Juur wijmeiseld, Sytyt Linnan Jos itse y-
lös paloi.

22. Tällä muoto, yhdel, hetkel Kari Nuoru-
kasta hukui, Neitsy paloi, Försti hirtettiin, ja
ripuutettiin, Toinen toisens Rakkauden tähden.

23. Kohta kuin kolmas päträ kului, Tuli
Engel Tawast alas, Ja kätti Ruumin ma-
han otta, Juri kohta, Taitt Kaupungi lado-
tetan.

24. Sentähden tuli kosto suuri Maxettin
kuolema tämä, Ja ledon pääl maahan hötin
Ja tapettiin Jhuist wiisi sata.

25. Oppikat tästä jokainen, Ettet kohta hy-
wä mielut Yhdestä hajot, alas wajot, Ja pois
erioit Yhdestä Rakkaudest.

26. Se ihminen on willis ja wimmattu, joka
näin muodottomast teke, Jumalast ulwos sy-
sätty, Ja hyljätty, joka ei kadu pahoi töitäng.

27. Se

27. Se on kaikille tietävä, Joka tämän wirren on tehnyt, Yri kaunis Neitsyläinen, Jhanainen, Idäisel Maal, yhdes Linnas.

Toinen.

Tiitet ole minun Herran, Ja hyväst suu-
nattu Poikan, Tahdon nyt weisata ker-
ran Täsä ja joka patkas.

2. Miehest pyhäst ja Piikaisest, Tämä wirr
on tehty, Sanet Yriänäst yhdest Riddarist,
Jong Tunnus tähti on nähty.

3. Mitä minä sanon Yriänst kuule, tee mi-
nun tahtoni juuri Kapadoctian Kaupungin
Sisäl tult, siel keitä Pohikärme suuri.

4. Se kaupung on pitkä ja sangen suuri, U-
sui Kuningas kuluisa sisäl, Pohikärme makats
läsnä muuri Tahdot Kaupungin yös nteellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Jokapä-
wä hän elatust tahdot Jhuissis, Elämis, kuta
monda tuoli, Jotk perät pots olla mahdoit.

6. Jos et hän saanut joka Päiwä ja Yö, E-
latust wahwast juuri, Niin käwi koht Kau-
pungin tygö Hengens puhals ylös muurin.

7. Kuten hän Hengens puhals ylös muurin,
Tunsi ne kuta olit sisäl; Jokainen kuoliar koh-
ta tuli Oli ruumit kaduill ja Tiel.

8. Kuningas sanot neuwo toinen, Pidettä-
män täsä pitä, Peto wastan ja Jhuissit Ett
elämän nautit saissin.

9. Pöydäköön wuoro myöda, Oi Ihminen
joka talost, Päitwäx sen pahan Pedon syöda,
Sitt saamme elä juur jalost.

10. Borgarit pidit lohta Käskyn, kuin Ru-
ningas sanonut oli, Edes tändyt läyda ei sää-
stä; Oi joka talost pois tulit.

11. Ett jokaitfeld oli tullut Pohikärmen
ruax, Nijn Kuningan Tyttären wuoro tult
Ulos pantin pedon teurax.

12. Kuningas tarits puolen Riikläns, Neit-
sen wapauren tähden, Borgarit sono tahdo
me nijn: Syöttin meidängin lapsen nähden.

13. Jolles tahdo Herra anda edes, me sa-
non totifest suuri, Sil hätä on meidän läsi-
säm, Me hönime maahan teidän muurin.

14. Tult surullisex Kuningan sydän Sitä
surkia meno sangen, Itki hartast läski Neit-
sen mennä Pedon teurax kuin on langen.

15. Käy nyt edes Neitsy minun, Sinun yt-
tä Pohikärmen ruax, Ajattelin Kuningan po-
jal sinun, ja ej pahan pedon teurax.

16. Neitsy murhes läsi postel Ja itki kat-
terast kyllä West juori silmil alas postil, Ach
kuria ylkä olet.

17. Neitsy parhat wateit päällens puht, Ja
itki katkerast kyllä Karitsa sylts tiitti ja lukt,
Ja wuodat kynelit kyllä haikiast.

18. Jäkät hywäst rakas Farin, Jäkät hy-
wäst Christityt kaikki, Tähän ast on minusta
pidetty waari, Nyt pitä edesläymän ratti.

19. Tule nyt kansan Herra Jesu Christ, Tu-
le nyt minua autaman Tunnustan syndisext
itään mihiit Tule sieluni wapastaman.

20. Neitsy lähte suurel surul, Siit Linnast
kaikein nähden, Jotk olit kaupungin katuil
ja tiel Hartast itki Neitsen tähden.

21. Neitsy ment yhden ledon pääll ja kat-
felt ymbärillens, Tuli Sanct Yrjänä ajain
siel Hän karatit Hewoitstans ymbärins.

22. Sit tuli Sanct Yrjänä ajaden, Riist
suitses jol hewoitstans käänsi, Harniskat tiis
kuin auringon terä Ja ei Neitse tunden häändä.

23. Seiso häwäst Neitsy minun, Mitäs
itket nijn waikiast, Mikä liene ett muttun on
kacwes, Minä tahdon sin päästä waiwast.

24. Neitsy sano juur waikiast Sanct Yr-
jänätä wastan, Kynceleit wuodatan juur hat-
kiast, Ja händ siin olemas haastot.

25. Ajakat pois te nuori mies, Paetkat
yhtäwitten puolen, Tiedän todest ett hukun
täs ties, Nijn hywin mä yrin tuolen.

26. Jumalan wael minä tahdon Neitsyt
ja Lesket auta, Minä tänäpäin sul atwun tuo-
tan, Ja Pohikärmen pois saatan.

27. Pohikärme wedest plös tuli, Sanct Yr-
jänä ajot häändä wastan, Bist mielan tiidast
et läpits tuli, Ja ei enä Neitsyt bastan.

28. Ei Lindu lennä nijn noplast, Kuin hän
miekkans ulosweti, Joka Roudast, Kullast,
Ja Hoptast oli Jol Ihmett juuri teki.

29. Se

29. Se totinen Sanct Vrijänä Herra Je-
su Christ Taita meit kaitki outa helwetin ma-
don läpitsyist, Vijnan ja Kuolemans kautta.

30. Me rukoulem Isä sinua, wabwista mei-
dän uskoin Armos anna ja myös lisä, Etten
tultis piirun tuskon.

31. Kunnta olkon, Isälle loppumatoin
Myös Pojall, Pyhäl Hengel sama tulkon,
Vlistys kans surel woinmall.

